

Why do I need them standing within

למה לי עומדין בתוכה –

OVERVIEW

The גמרא asks; according to the view that עבדי כמקרקעי דמי why is it necessary (for the תרצן) to interpret the ברייתא which states קנה עבדים in a case where the עבדים are עומדין בתוכה (seemingly, according to the ruling of שמואל¹, the עבדים should be נקנה even if עומדין בתוכה). There may be a slight difficulty with this question. Perhaps the תרצן assumed that the ruling of שמואל cannot apply to עבדים since they are different than קרקע (even though עבדי כמקרקעי דמי). The תרצן may have assumed that the עבדים are נקנה with the קרקע either through אגב or קנין חצר. Therefore the תרצן felt (especially if it is קנין חצר² [and even if it is קנין חצר³]) that it is necessary for the עבדים to be עומדין בתוכה. Our תוספות will explain that the תרצן could not have entertained such thoughts that the עבדים are נקנה either through קנין חצר or קנין אגב.

פירוש⁴ על כרחך לא מטעם חצר קנה דסתם⁵ עבדים אין משתמרין לדעתו⁶ -

The explanation of the question למה לי עומדין בתוכה is as follows: **we are obliged to say that the עבדים are not being acquired through קנין חצר, for generally עבדים are not being guarded under his supervision -**

ואפילו עומד בצד שדהו דהוי עבד כצבי רץ כדרכו -

And even if the person who wishes to acquire the עבד **is standing beside his field,** he will not be קונה the עבד through קנין חצר, **for the עבד is like** the case where a **deer is running in a normal manner** in someone's field. The rule there is that since he cannot reach the deer (before the deer exits his חצר); he is not קונה the deer [even if he is עומד בצד חצרו]. The same would apply to an עבד. Therefore there is no reason to assume that he can acquire the עבד through קנין חצר.

ומטעם אגב נמי לא קנה דקרקע אין נקנית אגב קרקע -

And he cannot be קונה the עבד through אגב, קנין חצר, for קרקע cannot be acquired אגב - (עבדי כמקרקעי דמי (and now we are assuming קרקע

¹ מכר לו י' שדות בי' מדינות כיון שהחזיק בא' מהן קנה כולן

² חצר is only effective if the object to be acquired is within the חצר.

³ When we assumed that עבדי כמטלטלי דמי and it was נוחא that we require the עבדים to be עומדין בתוכה, it was concerning קנין אגב (not קנין חצר) as is evident from the קשיא 'וליסעמך' that why do we require עומדין בתוכה since by צבורין there is no need for אגב. It is evident that it was understood that (even) for קנין אגב, we also require that the עומדין בתוכה be עבדים.

⁴ The term פירוש is coming to address the difficulties indicated in the 'Overview'.

⁵ See previous מכר ד"ה תוספות 'Thinking it over'.

⁶ See previous footnote # 6, that a חצר must be בעה"ב in order to be קונה. Here תוספות adds that the item which is acquired through חצר קנין must also be בעה"ב.

ואפילו אמר קני קרקע הסמוכה לתחום⁷ ואגבה תקנה העליונה -

And even if the מקנה said; 'be קונה the land that is close to the [תחום] and through it you shall be קונה the land above it -

דהשתא הוי זו על גב זו לא קני באגב⁸ -

Were now it is one land on top of another land, nevertheless he cannot acquire the upper land through קנין. Therefore he can certainly not be קונה the עבד through קנין. (קונה even if the עבד is on the קרקע which the purchaser was אגב).

We have therefore exhausted the possibilities why if the עבד is standing within the קרקע he is נקנה through the קרקע. It cannot be through קנין חצר, or through אגב קנין.

אלא על כרחך הא דקני היינו מחמת דחשיב כמחובר -

But rather we are obliged to assume that the reason he is קונה the עבד is because the עבד is considered attached to the קרקע. It is one and the same קנין.⁹

Therefore the גמרא asks:

ואם כן אפילו אין עומדין בתוכה נמי¹⁰ דהוי כעשר שדות בעשר מדינות -

If this is so, that the עבד is considered לקרקע מחובר, then even if he is not standing within the קרקע he should also be נקנה, for it is like purchasing ten fields in ten countries that even though they are not attached, he acquires them all; therefore he should also acquire the עבד regardless where the עבד is.

כיון¹¹ שהחזיק באחת מהן קנה כולן -

Since he made a חזקה in one of the fields he acquired them all.

anticipates a difficulty:

והא דקאמר שמואל בפרק חזקת הבתים (בבא בתרא דף נד,א) לא קנה אלא מקום מכושו בלבד -

And concerning that which שמואל stated in פרק חזקת הבתים, 'he acquired only the place where he dug alone', but he is not קונה the rest of the field. Why does שמואל rule here that he is קונה all the fields in different countries?

⁷ The מהר"ם ש"ף (and רש"י) amend this to read לתחום. There was for instance a cave and ground above the cave. He was told to be קונה the cave (the lower קרקע) and אגבה to be קונה the upper קרקע above the cave.

⁸ (כסף, זהב, ומגדנות) מטלטלי אגב mentions only פסוק, since the נקנה באגב is not קרקע.

⁹ When a person makes a חזקה in a field through ופרץ גדר נעל he is קונה the entire field, even those areas where no קנין was performed. The עבד is considered as part of the field (when he is בתוכה).

¹⁰ If the גמרא would not have taught that by עומדין לתוכה the עבדים are נקנה, there would be no inclination that עבדים should be נקנה similar to שדות, for we could differentiate between a 'real' מחובר עבדים. However now that you claim that if עומדין בתוכה, the עבדים are נקנה and it cannot be because of חצר or אגב (as תוספות just explained); it must be only because the עבד is considered מחובר, therefore it is similar to שדות, so why do we require the עומדין בתוכה. See בל"י אות שנה.

¹¹ According to the מהר"ם ש"ף, this is the beginning of a new תוספות.

replies; the ruling in ב"ב is –

היינו בנכסי הגר דהפקר אבל אם דעת אחרת מקנה אותו קנה הכל -

Concerning a חזקה made **in the assets of a גר** (who died without heirs), **which are** however, **לא קנה אלא מקום מכושו בלבד** שמואל maintains that **דהפקר**; it is only there that **‘another mind’ who is granting him** the rights over all the fields (i.e. if someone is selling him the various fields) then **he acquires them all.**¹²

anticipates an additional difficulty:

והא דקאמר התם¹³ דמצר מפסיק -

And that which the גמרא states there, that ‘a boundary separates’; one cannot acquire any קרקע beyond the boundary of the field in which he is making a חזקה. This ruling is also contrary to the ruling of מכר לו עשר שדות וכו' of

responds:

היינו נמי בנכסי הגר או במכר ולא נתן להם דמי כולם -

That is also concerning the properties of a גר where it is דעת הפקר and there is no דעת אחרת מקנה. **Or** (alternately) it is in a situation **where it was sold**, however the buyer **did not give the payment for all** the fields, therefore he does not acquire anything beyond the מצר -

דדמי כולם בעינן כדמוכח בפרק קמא דקדושין (דף כז, ב) :

For it is required that the entire payment be received in order that the ruling of מסכת קדושין **of פרק** **as is evident in the first** **פרק** **מכר י' שדות וכו' קנה כולם** go into effect,

SUMMARY

An עבד cannot be נקנה through חצר קנין (for it is בעה"ב) or through קרקע נקנה (אין קרקע נקנית באגב; עבדי כמקרקעי דמי) קנין אגב because he is considered לקרקע (as in שמואל's ruling) if he is בתוכה עומד.

THINKING IT OVER

1. עבדים by קנין חצר cannot be referring to חצר קנין (for it is בעה"ב) since the עבדים are not משתמר לדעתו. Why did not תוספות use his previous proof,¹⁴ that we cannot be discussing קנין חצר; for then there should be no difference between עבדים and מטלטלין?¹⁵

2. Can קרקע be נקנה through חצר קנין?¹⁶

¹² It is easier for a קנין to be effective when there is a חזקה מקנה אותו as opposed to being קונה from דעת אחרת.

¹³ ב"ב נג, א וב'.

¹⁴ בד"ה מכר.

¹⁵ See נח"מ.

¹⁶ See חידושי ר"נ אות תמה and בל"י אות שנו.